

for ellers skulle man lave systemet fuldstændig om, og det har jeg kun hørt et eneste parti her tale om, at man vil, og så bryder hele reguleringen sammen på området. Så selv om det ikke er verdens mest retfærdige system, er det det system, der fungerer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 50: Forslag til lov om ændring af teaterloven. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår teaterområdet).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(FremSAT 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 14.20

Ellen Trane Nørby (V):

Umiddelbart før valget blev udskrevet, havde B.T. en historie om en ung fyr på 12 år, Johan Filtenborg Christensen fra Gudum, som havde gået på Schaufuss Ballettens Balletskole og nu var blevet optaget på Det Kongelige Teaters Balletskole og skulle helt til København; en kæmpe omvæltning for den 12-årige knægt. I sidste uge kunne man læse, at teateranmelderne i New York Times definerede det danske kulturliv i hovedstadsområdet som et overflødhedshorn.

Generelt må vi sige, at vi i Danmark har haft en stor og lang udviklet tradition inden for teaterområdet, og der er ingen tvivl om, at det er en udvikling, som vi også ønsker fremover – på børneteaterområdet, på egnsteatrene, på alle de danske teatre. Det er vigtigt, at vi styrker og vi-

derefører udviklingen. Derfor hilser vi også fra Venstres side den forenkling velkommen, som der på det teaterpolitiske område lægges op til med lovforslag nr. L 50. Vi ser det som en klar fordel, at de danske teatre nu kun skal forholde sig administrativt, finansielt og lovgivningsmæssigt til to aktører og to niveauer, nemlig staten og kommunerne.

For os i Venstre er det en vigtig selvstændig pointe, at kunst og kultur og kulturelle tilbud ikke kun bør være noget, der findes i de store byer i Danmark. Den kulturelle udvikling skal være i regional balance, og den skal tilgodese både provinsen, byområderne og hovedstaden. Derfor ser vi det også som positivt, at lovforslaget lægger op til, at kommunerne overtager ansvaret for og finansieringen af de institutioner, som opererer i det lokale område, og som udelukkende har et lokalt sigte. De institutioner, som til gengæld har et landsdækkende sigte, overtager staten. Det gælder bl.a. landsdelssceneerne i Odense, Aalborg og Århus, Det Danske Teater, Den Jyske Opera og Peter Schaufuss Balletten, som jeg valgte at nævne først. De overgår til statslig finansiering og ansvar.

Dermed bliver der åbnet op for en langt bedre koordinering og en langt mere ligelig støtte til de forskellige aktører, som er geografisk spredt i Danmark, og som alle har en unik interesse for os teaterpolitisk og en national karakter. Også egnsteatrene overtager staten en del af finansieringen af. Det skal dog ske i tæt samspil med de lokale kommuner, som vi håber, og som vi forventer har lyst til at engagere sig aktivt i at støtte deres lokale teatermæssige fyrtårne.

Der er ingen tvivl om, at vi i Venstre ser egnsteatrene som en stor og væsentlig del af det teaterpolitiske landskab, fordi de er med til at sikre, at der også uden for de store byer og i de mere tyndtbefolkede områder findes et udbud af professionelle teatre og forestillinger.

Med hensyn til udpegningen af de kommende bestyrelser for teatrene må vi sige, at vi i Venstre også ser det som en fordel, at der nu vil kunne opnås en bedre koordinering mellem de forskellige institutioner, som tidligere har refereret til vidt forskellige amter. Nu skabes der en mulighed for, at man kan trække på sammenhæng i stedet for at kæmpe om de samme marginer.

Vi hilser det i Venstre velkommen, at vi i forbindelse med diskussionen om udmøntningen af kommunalreformen også kigger lidt bredere på teaterområdet og tager lidt af den strandede